

Biskupské vysviacky z vernosti Cirkvi a dušiam

Domnievame sa, že nastal čas zamyslieť sa nad budúcnosťou Bratstva svätého Pia X., nad budúcnosťou všetkých duší, na ktoré nemôžeme zabudnúť, ktoré nemôžeme opustiť; a samozrejme nad dobrom, ktoré musíme a môžeme urobiť pre Cirkev. A to vedie k otázke, ktorú si kladieme už dlho a na ktorú dnes možno treba dať odpoveď. Máme ešte čakať, kým začneme uvažovať o vysvätení biskupov? Čakali sme, modlili sa, sledovali vývoj situácie v Cirkvi, pýtali sme sa na radu.

Napísali sme Svätému Otcovi, aby sme mu jednoducho predstavili situáciu Bratstva, vysvetlili jeho potreby a zároveň potvrdili Svätému Otcovi náš jediný dôvod existencie: dobro duší. Napísali sme Svätému Otcovi: Najsvätejší Otče, máme jediný zámer, a to urobiť zo všetkých duší, ktoré sa na nás obracajú, skutočných synov rímskokatolíckej Cirkvi. Nikdy nemáme iný zámer a vždy si tento zámer zachováme. A dobro duší zodpovedá dobrej Cirkvi. Cirkev neexistuje v oblakoch. Cirkev existuje v dušiach. Sú to duše, ktoré tvoria Cirkev. A ak milujeme Cirkev, milujeme duše, chceme ich spásu a chceme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme im poskytli prostriedky na dosiahnutie ich spásy.

Ak milujeme Cirkev, milujeme duše, chceme ich spásu a chceme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme im poskytli prostriedky na dosiahnutie ich spásy. Opustíme duše?

Napísali sme teda Svätému Otcovi, aby pochopil túto veľmi zvláštnu situáciu, v ktorej sa nachádza Bratstvo, a aby mu umožnil pokračovať v tejto práci v situácii, ktorá je, ako uznávame, výnimočná, ale táto práca má opäť za cieľ iba zachovať Tradíciu pre dobro duší. No, tieto dôvody, žiaľ, nezdajú sa byť zaujímavé, nie sú presvedčivé; povedzme, že tieto dôvody zatiaľ nenašli otvorené dvere u Svätej stolice. Veľmi to ľutujeme, ale čo budeme robiť? Opustíme duše? Povieme im, že nakoniec nie je potrebné, aby Bratstvo pokračovalo vo svojej práci? Že nakoniec je všetko v poriadku, inými slovami, že v Cirkvi už neexistuje stav núdze, ktorý by ospravedlňoval náš apoštolát, našu existenciu, aby sme pomáhali Cirkvi – nie aby sme jej vzdorovali, nikdy! Sme tu, aby sme slúžili Cirkvi, a slúžime Cirkvi tým, že kážeme vieru a hovoríme dušiam pravdu. A nie tým, že im rozprávame bájky.

Môžeme povedať dušiam, že napriek všetkému je všetko v poriadku? Nie! To by znamenalo zradiť duše a zradiť duše by znamenalo zradiť Cirkev. To nemôžeme urobiť. Preto si myslíme, že 1. júl by mohol byť vhodným dátumom, ideálnym dátumom, je to sviatok Najsvätejšej Krvi nášho Pána. Je to sviatok vykúpenia. Nič iné nás nezaujíma. Je to to najdrahšie, čo máme, je to krv nášho Pána, ktorá tečie z jeho nôh pod krížom, pod drevom kríža, a ktorú ako prvá uctievala Panna Mária pod týmto krížom a ktorú naďalej uctieva pod oltárom. Je to jediná vec, ktorá nás zaujíma, je to jediná vec, ktorú chceme dať dušiam. A duše majú na to právo, nie je to privilegium, duše majú na to právo. Nemôžeme ich opustiť.

V najbližších dňoch vám samozrejme poskytneme viac informácií a vysvetlení. Je potrebné dobre pochopiť prečo. Je potrebné dobre pochopiť, o čo tu ide. Je to veľmi dôležité. Zároveň je však potrebné pochopiť to v modlitbe. Nie je dostatočné pripraviť len rozum. Nie je dostatočné, povedal by som, pristupovať k tomu všetkému apologeticky, čisto apologeticky. Musíme pripraviť srdcia, naše srdcia, je to milosť, je to milosť a musíme sa tejto milosti držať. Musíme ďakovať dobrému Bohu, musíme sa pripraviť. Áno, svätenia, svätenia, ešte raz, nie aby sme vyzývali Cirkev, nie je to výzva. Svätenia z vernosti Cirkvi a dušiam.

Nikdy by som sa neodvážil vzoprieť sa Cirkvi! Sme tu, aby sme jej slúžili, a slúžime Cirkvi tým, že kážeme vieru a hovoríme dušiam pravdu.

A dodám ešte jednu poslednú úvahu. Prijímam, plne prijímam zodpovednosť za toto rozhodnutie. Prijímam ju predovšetkým pred Bohom, prijímam ju pred Najsvätejšou Pannou Máriou, pred svätým Piom X. Prijímam ju pred pápežom. Rád by som sa jedného dňa stretol s pápežom pred 1. júlom, rád by som mu vysvetlil, dal mu pochopiť naše skutočné, hlboké úmysly, našu oddanosť Cirkvi, aby to vedel, aby to pochopil. A túto zodpovednosť nesiem pred Cirkvou, samozrejme. A pred Bratstvom, všetkými členmi Bratstva a pred, opakujem, všetkými dušami, ktoré sa na nás tak či onak obracajú, žiadajú nás o pomoc alebo nás budú žiadať o pomoc, všetky tieto duše, všetky tieto povolania, ktoré nám Prozreteľnosť poslala a ktoré nám naďalej posiela. Preberám túto zodpovednosť aj pred nimi, pred každým z nich osobitne, lebo duša má nekonečnú hodnotu.

A v Cirkvi, nezabúdajte na to, v Cirkvi je zákonom zákonov, zákonom, ktorý má prednosť pred všetkými ostatnými, spása duší. Nie je to klebetenie, nie je to synoda, nie je to ekumenizmus, nie sú to liturgické experimenty, nové myšlienky, nové evanjelizácie, je to spása duší. Je to zákon zákonov. A tento zákon máme všetci povinnosť dodržiavať, každý na svojom mieste, a úplne sa venovať dodržiavaniu tohto zákona. Prečo? Pretože dnes nás Panna Mária a náš Pán učia, že počas svojho života tu na zemi nemali žiadnu inú myšlienku, žiadny iný cieľ ako spásu duší. A ako sme už povedali, každý z nás musí podľa svojich schopností a svojho postavenia urobiť všetko, čo je v jeho silách, a prispieť k spáse svojej duše a duší druhých.

Nech sa tak stane.